

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7/2525

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีโจทก์ นายกำจัด เรียงเลิศ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายกับเพื่อนนั่งรอเรืออยู่ที่ท่าน้ำ จำเลยกับ ส. เข้ามาทักทายผู้เสียหายแล้วจำเลยอุ้มผู้เสียหายไป ส. พุดชู้ห้ามไม่ให้เพื่อนผู้เสียหายช่วยแล้ววิ่งตามจำเลยไป จำเลยอุ้มผู้เสียหายไปประมาณ 10 วาถึงวางผู้เสียหายลงแล้วกลับบ้านโดยไม่ได้เข้าเกี่ยวข้องอีก ส่วน ส.อุ้มผู้เสียหายไปข่มขืนกระทำชำเรา ดังนี้ การกระทำของจำเลยเป็นการร่วมกับ ส. พาผู้เสียหายไปเพื่อการอนาจารและเป็นการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา การที่จำเลยวางผู้เสียหายแล้วกลับบ้าน มิใช่เป็นการยับยั้งเสียเองไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้เสียหายต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 82 การกระทำของจำเลยและ ส. ดังกล่าว เป็นการกระทำด้วยความอุกอาจไม่ยำเกรงต่อกฎหมายบ้านเมือง ไม่มีเหตุสมควรจะรอการลงโทษให้และแม้ จำเลยจะให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนแต่ในชั้นศาลจำเลยให้การปฏิเสธคดีรับฟังลงโทษจำเลยได้โดยไม่ต้องอาศัยคำรับสารภาพชั้นสอบสวน จึงไม่มีเหตุที่จะลดโทษให้จำเลย ฟ้องว่าจำเลยกับพวกหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้เสียหายไว้หลังจากที่ได้ข่มขืนกระทำชำเราแล้ว เมื่อฟังได้ดังกล่าวข้างต้นข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางพิจารณาจึงแตกต่างกับที่กล่าวในฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานทำให้ผู้เสียหายปราศจากเสรีภาพในร่างกาย โดยไม่จำเป็นต้องมีการหน่วงเหนี่ยวกักขัง ณ ที่ใดอีกจึงเป็นการลงโทษจำเลยนอกเหนือไปจากคำฟ้อง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 และปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยแม้จำเลยจะมีได้ฎีกาศาลฎีกาก็กักขืนวินิจฉัยได้ตาม มาตรา 185

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันคือ ร่วมกันพรากนางสาวสายัน ผู้เยาว์อายุ ๑๗ ปี ไปจากผู้ปกครองโดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย กรรมหนึ่ง ร่วมกันมีอาวุธปืนใช้ในการกระทำความผิด ข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสายัน ซึ่งมีใช้ภรรยาของจำเลยทั้งสองกับพวกโดยใช้มือบีบคอและขู่เชือดบั้งคัมมิให้ขัดขืน กรรมหนึ่ง และภายหลังจากที่จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันข่มขืนกระทำชำเรานางสาวสายันแล้ว ยังได้ร่วมกันหน่วงเหนี่ยวกักขังนางสาวสายันไว้ที่บ้านพักของผู้มีชื่อ ทำให้นางสาวสายันปราศจากเสรีภาพในร่างกาย อีกกรรมหนึ่ง ขอให้ลงโทษ จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันหน่วงเหนี่ยวกักขังและฐานร่วมกันเป็นผู้สนับสนุนให้มีการข่มขืนกระทำชำเรา แต่ให้ลงโทษฐานร่วมกันเป็นผู้สนับสนุนให้มีการข่มขืนกระทำชำเราซึ่งเป็นบทหนัก ฯลฯ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดฐานร่วมกันหน่วงเหนี่ยวกักขังแต่ให้รอการลงโทษ กับให้ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลฎีกาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายว่า สำหรับคดีเกี่ยวกับจำเลยที่ ๑ข้อเท็จจริงฟังได้ตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ขณะที่นางสาวสายัน ผลสาตีผู้เสียหายกับเพื่อนอีก ๓ คนนั่งรอเรือที่จะโดยสารกลับบ้านอยู่ที่ศาลาท่าน้ำวัดไถ่เตี้ย จำเลยที่ ๑

ผู้เดียวเข้ามาทักทายผู้เสียหายแล้วกลับไป ต่อมาจำเลยที่ ๑ กลับมาอีกพร้อมนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี จำเลยที่ ๑ ทักทายผู้เสียหายแล้วเข้าอุ้มผู้เสียหายพาไปทางด้านหลังโรงเรียนวัดไก่อเตี้ย โดยนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี พุดชู้ห้ามไม่ให้เพื่อนของผู้เสียหายเข้ามาช่วยแล้ววิ่งตามจำเลยที่ ๑ ไป จำเลยที่ ๑ อุ้มผู้เสียหายไปประมาณ ๑๐ วาก็วางผู้เสียหายลงแล้วกลับบ้าน ไม่ได้เข้าเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายอีก ต่อจากนั้นนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี ได้จุดผู้เสียหายไปอีกประมาณ ๓ เส้นแล้วข่มขืนกระทำชำเรา ผู้เสียหาย ๑ ครั้ง เห็นว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ในการอุ้มผู้เสียหายไปประมาณ ๑๐ วา แล้ววางผู้เสียหายลงและไม่ได้เข้าเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายอีกนั้น เป็นการร่วมกับนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี พาผู้เสียหายไปเพื่อการอนาจารอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๔ ซึ่งโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ และเป็นการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ ประกอบด้วยมาตรา ๘๖ การที่จำเลยที่ ๑ หยุดการกระทำของตน โดยวางผู้เสียหายลงแล้วกลับบ้านจึงมิใช่เป็นการยับยั้งเสียเอง ไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ผู้เสียหายต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๒ ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี กระทำการด้วยความอุกอาจไม่ยำเกรงต่อกฎหมาย บ้านเมืองโดยจำเลยที่ ๑ อุ้มผู้เสียหายไปต่อหน้าเพื่อนของผู้เสียหายซึ่งอยู่ในที่เกิดเหตุด้วยถึง ๓ คน ตามพฤติการณ์และสภาพแห่งความผิดไม่มีเหตุสมควรจะรอกการลงโทษให้จำเลยที่ ๑ แม้ว่าจำเลยที่ ๑ จะให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนแต่ในชั้นศาลจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธและอ้างว่าได้ให้การในชั้นสอบสวนเพียงว่าจำเลยที่ ๑ ไปพบผู้เสียหาย แต่ไม่ได้ทำอะไร ทั้งยังบ้ายเบี่ยงว่านายสมศักดิ์ ไวทยเมธีเป็นผู้เข้าไปอุ้มผู้เสียหายแล้วผลักผู้เสียหายมาให้จำเลยที่ ๑ ซึ่งไม่เป็นความจริง โจทก์มีพยานหลักฐานแน่นหนาแน่นคงโดยมีประจักษ์พยานรู้เห็นการกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึง ๔ ปาก คดีรับฟังลงโทษจำเลยที่ ๑ ได้โดยไม่ต้องอาศัยคำรับสารภาพชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีเหตุที่จะลดโทษให้จำเลยที่ ๑ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แต่ที่ฟ้องของโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกับพวกกระทำการหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้เสียหายไว้ที่บ้านของผู้มีชื่อทำให้ผู้เสียหายปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ภายหลังจากที่ได้ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายแล้วนั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เพียงแต่อุ้มผู้เสียหายไปประมาณ ๑๐ วาแล้ววางผู้เสียหายลงและไม่ได้เข้าเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายอีก พฤติการณ์หลังจากนั้นเป็นการกระทำของนายสมศักดิ์ ไวทยเมธี ผู้เดียวที่จุดผู้เสียหายต่อไปอีกเป็นระยะห่างไกลถึง ๓ เส้น แล้วข่มขืนกระทำชำเราผู้เสียหายและพาผู้เสียหายไปกักขังไว้ที่บ้านญาติของตน โดยจำเลยที่ ๑ มิได้ตามไปเกี่ยวข้องด้วย ดังนี้ ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องและข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในทางพิจารณาดังกล่าวมิใช่เป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๐ ดังที่โจทก์ฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการที่จำเลยที่ ๑ อุ้มผู้เสียหายไปประมาณ ๑๐ วา ย่อมเป็นการกระทำที่ทำให้ผู้เสียหายปราศจากเสรีภาพในร่างกาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๐ แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องมีการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขัง ณ ที่ใดอีก จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดตามมาตรา ๓๑๐ นั้น เป็นการพิพากษาลงโทษจำเลยนอกเหนือไปจากคำฟ้อง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยที่ ๑ จะมีได้ฎีกาขึ้นมา ศาลฎีกาชอบที่จะยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๖ ประกอบด้วยมาตรา ๘๖ ให้จำคุก นอกจากที่แก้ไข
เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

กิติ บุรพวรรณ · ชลุตม์ สวัสดิ์ทัต · ประสม ศรีเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7/2525>